

Bože, kde jsi?

Kamil, Lukáš, Mirek a Radek ovládají sedmou třídu. Chtějí zotročit i nového žaka Jirku, který hledá ochranu v partě ministrantů. Zatím mají násilníci navrch. Když si Jirka zavolal ministranty na pomoc do své třídy, Kamil před učitelkou pohotově křičel: „Chtějí nás zbit. Všude nás honí, a když se bojíme vyjít ze třídy, tak nám vlezou až sem.“ Učitelka jim uvěřila – ministranti dostali poznámku a Jirka před Kamilem o přestávce utekl na půdu, kde prosí Boha o pomoc. Do školy přichází Jirkova maminka, která tuší, že něco není se synem v pořádku. Kamil se třídní učitelce nabídne, že nezvěstného Jirku přivede do třídy.

Jirka zůstává na půdě jenom chvíli po zvonění. Otře si slzy, urovná oblečení a očistí se od prachu. Jakmile chodby ztichnou, vyrazí po schodech dolů. Šatny jsou zamknuty, proto opouští školní budovu v prezůvkách.

Běží domů. Je rozhodnut, že všechno řekne mamince. Měl to udělat už dávno. Rodiče by určitě našli nějaké řešení. Budou si vědět

rady i teď, když je partie už tak daleko rozehraná? Učitelé ani netuší, co Kamil s partou dovedou. Hrají si před nimi na neviňátka a tak šikovně lžou, že jim všichni věří. Ve třídě se jich všichni bojí, nikdo se neodvážá svědčit proti nim.

Konečně je doma. S ulehčením zazvoní u domovních dveří. Čeká mamčinu kroky, ale nic se neděje. Přece měla být doma. Že by šla s bráchou k doktorovi? Ale nic takového neřikala... Co teď má dělat? Do školy se určitě nevrátí. Tam by ho zbili a učitelce by ještě nalhali, že je bil on. A třída by jim to dosvědčila. Zvoní znovu, ale ticho je zlověstné. Možná si maminka odběhla jenom na nákup. Počká tady. Jenom kdyby nebyla taková zima.

Je dnes sychravo, a on si nemohl vyzvednout bundu v šatně. Schoulí se ke dveřím a sedá si na práh. Je mu tak tepleji. Chvilí tak vydrží, a maminka se mezitím objeví.

Maminka však marně čeká v kabinetě třídní učitelky, až se objeví její syn. Nikdo o něm ve škole neví. Ten ochotný hoch Kamil ho ve škole nenašel. Nabídl se, že se podívá kolem školy. Co se mohlo stát? Ještě první vyučovací hodinu byl ve třídě... Úzkost zaplavuje mamčinu duši. Tušila tedy v posledních dnech správně, že se s Jirkou něco špatného děje. Ale co může nyní dělat? Chvilí ještě počká, než se vrátí kluci, kteří se vydali Jirku hledat.

Kamil s Lukášem jsou na cestě za Jirkou. Předpokládají, že ze školy utekl domů. Kam jinam by šel, když tu bydlí jenom pár týdnů? Jsou přesvědčeni, že jeho maminka se ve škole zdrží. Mají tedy čas, aby toho vzpurného kluka konečně naučili, jak se má chovat. Jak se jim hodí nyní jejich důslednost, se kterou si zjistili Jirkovo bydliště. Ještě několik minut, a budou na místě.

Ve škole si třídní učitelka volá partu ministrantů. Dějepisárka jí totiž nahlásila, co se v její třídě před vyučováním stalo a že dala vetřelcům

Š I K A N A

V SEDMÉ TŘÍDĚ

Píše

Josef Janšta

Kreslí

Dominik Strnad

z jiných tříd poznámku. Nahlášená jména však vzbudila v učitelce podezření. I když je mladá a nezkušená, nezdá se jí možné, že by právě Honza dělal výpravy do sedmé třídy. A navíc byl přítom tak krutý, že by se báli kluci z její třídy vyjít ven na chodbu! Tuší, že něco ve své třídě neodhalila.

Honza má konečně možnost vyjevit celou pravdu. Proto oznamuje bez okolků: „Šikanují celou třídu. Jirku nemohou dostat pod sebe, a tak ho bijí a vyhrožují mu. Chtěli jsme ho dneska ráno bránit, ale Kobra nám dala za to poznámky.“

„Kdo?“ zlobí se třídní.

„Promiňte, paní učitelka Dvořáková,“ omlouvá se Honza.

„A já je poslala Jirku vyhledat,“ chytá se za hlavu mladá žena.

„Určitě ho za to všechno zbijí a budou ho nutit k poslušnosti.“

„A co mám teď dělat?“ zmatkuje učitelka.

„Pošlete nás za nimi. My Jirku ochráníme.“

„Ale kde ho budete hledat?“

„Doma! Kam jinam by šel?“

„Dobře, běžte mu pomoci. Já vás omluvím.“

„Rychle,“ vyzývá Honza kamarády, „nebo bude pozdě.“

Kamil s Lukášem nacházejí Jirku schouleného u domovních dveří.

Vůdce party na něho vzkřikne: „Vidíš, žes nám neutekl, teď si to s tebou vyřídíme.“

Jirka vstává a tiskne se mezi dveře a jejich rám. Ztrácí veškerou odvahu, když se v duši ptá: „Bože, kde jsi?“

Lukáš hned vyhrožuje: „Zkopat, zfackovat, nebo obojí?“

Kamil však mění taktiku: „Mlč! Stačí, když ve škole řekne, že utekl kvůli písemce z matiky, a bude vše v pořádku.“

Jirka mlčí. Nemá už sil vzdorovat. Chvěje se strachem. Ví, že ti dva jsou schopni všeho.“

„Tak co, odpověz!“ vzkřikne Lukáš a pohroží mu pěstí.

Také Kamil se blíží se svou zařatou pravačkou. Jirka cítí prázdnotu v hlavě a slabost v končetinách. Udělá všechno, jenom aby měl pokoj. Stejně nic proti nim nezmůže. Všichni ve třídě se jim poddali.

„Řeknu, co chcete,“ říká tiše a jeho protivníci poznávají, že vyhráli.

„To je dost, žes dostal rozum,“ pochválí ho a vyzývají k návratu.

Cestou zpět si schválně zacházejí. Jenom aby nepotkali jeho matku. Ve škole si ověřují, že Jirkova maminka mezitím již odešla. Ministranti se pochopitelně dosud nevrátili. Skupina zamíří k třídní učitelce, která se hned Jirky ptá: „Proč jsi odešel ze školy?“

„Bál jsem se písemky z matiky,“ odpovídá chvějícím se hlasem.

„Vy dva běžte z kabi-

netu ven!“ dává pokyn Kamilovi a Lukášovi.

„Ano, paní učitelko,“ souhlasí za oba Kamil a velmi způsobně se ukloní.

V té chvíli učitelka zapochybuje o svém podezření. Že by tito slušní kluci byli schopni tak hrubé šikany?

Když s Jirkou osamí, zeptá se ho: „Řekni po pravdě, proč jsi odešel ze školy? Odpověz pravdivě, nemusíš se bát!“

„Bál jsem se písemky.“

„A Kamil s Lukášem ti neublíží?“

„Ne.“

„Opravdu?“

„Nic mi nedělají.“

Učitelka propouští Jirku do třídy s přísnou domluvou, že ze školy bez vědomí učitele odcházet nesmí. Dostává poznámku do žákovské knížky. Kamil s Lukášem, Mirkem a Radkem přemýšlejí, jaký úkol Jirkovi pro začátek dají.

V té době klečí maminka v kostele a vroucně se modlí: „Pane Ježíši, Jirka je přece Boží dítě – Tvoje dítě. Věřím, že se o něho postaráš.“

Pokračování příště

